

Ferhat YILDIZ

ADIM ADIM

İngilizce

I

Babylon Global Yayıncılık

ADIM ADIM İNGİLİZCE

FERHAT YILDIZ

Genel Yayın Yönetmeni: Ferhat Yıldız

Editör: Ferhat Yıldız

Sayfa Düzenleme: Ferhat Yıldız

Kapak Tasarım: Ferhat Yıldız

ISBN: 978-605-65067-3-4

Yayınevi Sertifika No:30691

®Ferhat YILDIZ

BABYLON GLOBAL YAYIMCILIK

Mimar Sinan Mah. 6050 Sok

No: 9/12

Manavgat/Antalya

BASKI 1

®Ferhat Yıldız Babylon Global Yayınları

1.Baskı EKİM 2016

Bu kitabın tüm yayın ve telif hakları ©Ferhat Yıldız Babylon Global
Yayıncılık'a aittir. İzinsiz çoğaltılamaz, alıntı yapılamaz.

www.ferhatyildizdilkitaplari.com

ÖNSÖZ

Hedefleriniz, arzularınız var ve bunlara ulaşmak istiyorsunuz ama nasıl ulaşacağınızı bilmiyorsunuz. Şeytan etrafınızda dolaşıyor ve sizi gittiğiniz yoldan vazgeçirmeye çalışıyor. Bazen bu şeytan en sevdiklerinizin kılığında karşınıza çıkabiliyor ve size şu cümleleri kuruyorlar.

“Biz daha Türkçe’yi konuşamıyoruz, yabancı dil neyimize.”

“Yabancı dil öğrenmek çok zor, boşuna vaktini harcama.”

“Öğrenip de ne olacak.”

“Zaten bir sürü X dilini konuşan var, seni mi işe alacaklar.”

“15 ay kursa gideceksin sonra da yurt dışında 1 ay kursa gideceksin. Yoksa yabancı dil öğrenemezsin.”

“Dünyayı sen mi kurtaracaksın.”

“Sen kim dil öğrenmek kim.”

“Benim oğlum kızım yapamaz.”

“Otur oturduğun yerde dil öğreneceksin de ne olacak.”

Ve buna benzer daha yüzlerce cümle duyacaksınız. Sizinle dalga geçecekler. Sakın bu söyleyenlere kızmayın. Şeytan çok kısa bir zaman da olsa, sevdiklerinizin kılığına girerek sizi doğru gittiğiniz yoldan saptırmaya çalışır. Bugüne kadar bu sözler beni yolumdan çevirmedi, aksine daha da hırslandırdı ve bugünkü ben olabildim. Siz siz olun etrafınızdaki sizin bir yerlere gelmenizi istemeyen çok bilmiş şeytanları dinlemeyin.

Ferhat Yıldız

DİL NASIL ÇALIŞILMALI

İnsan beyni bilgisayara benzer ama tabii bazı farklılıklar da vardır. Yapılan araştırmalar göstermiştir ki insanların farklı hafıza türleri vardır. Bu sebepten dolayı birinin çok kolay öğrendiği bir konuyu başka biri öğrenmekte zorluk çekebilir. Birisi bir şarkıyı bir kere dinleyip arkasından kendisi ezbere söyleyebilirken, benim gibi birinin bunun için özel bir çaba sarf etmesi gerekir. Yani içinizden bazıları bir dili çok hızlı öğrenirken bazılarınız bu konuda yavaş ilerleyebilirsiniz. Ama ümitsizliğe hiç kapılmayın eğer bu yazdıklarımı şu an okuyabiliyorsanız annenizden de olsa bir dil öğrenmişsiniz demektir ve başka bir dili de öğrenebilirsiniz.

İnsan beyni bir bilgisayardaki gibi ana (kalıcı) bellek ve ön (geçici) bellek olmak üzere iki kısımdan oluşur. İnsanoğlu yaşadığı gördüğü okuduğu hiçbir şeyi unutmaz aslında, tek sorun beyinde nerede kayıt altına alındığının bilinmemesidir. Beyinde nöron adı verilen hücreler vardır ve bu hücrelerin sayısı milyarlarla ölçülür. Bu nöron adı verilen hücrelerin bir ağaç gibi dallar ve kökler gibi uzanan uzantıları vardır. Bu uzantılar diğer nöron hücreleriyle bağlantı halindedir. Elektriksel sinyallerle kendi aralarında veri alışverişi yapmaktadırlar. Biz ne kadar kitap okur, beyin geliştirici aktiviteler yaparsak beyindeki nöron sayısı da o oranda artar. Size bugüne kadar bir dil öğrenmenin zor olduğu, matematiğin zor olduğu, fiziğin zor olduğu, hayatta bir çok şeyin zor olduğu gibi şeyler dikte edilmiştir. Siz de bir süre sonra bu söylenenlere inanmışsınızdır ve kendinizi artık nasıl olsa zor ben öğrenemem diye avutur durursunuz. Bugün ana dilimle beraber 8 dil konuştuğumu söylediğimde insanlar önce yalan söylediğimi sonra gerçekten konuştuğumu gördüklerinde ise dahi olduğumu düşünmektedirler. Çocukluk arkadaşlarım ise lise yıllarında orta halli bir öğrenci olan benim nasıl olurda yıllar sonra bir Süpermen'e dönüştüğüme kendileri de hayret ederler. Hâlbuki benim böyle olmamın iki küçük sırrı var

1. Çok tekrar
2. Çok tekrarı yapacak disiplin.

Bilinmeyenden korkarız ya da bilinmeyenin zor olduğunu sanırız. Sorun bilinmeyene neresinden ve nasıl başlayacağımızdır. Bugüne kadar yazılan dil kitapları öğrenmedeki en temel öğe olan tekrar üzerine kurulmadığı, bir ev inşa eder gibi temelden çatıya doğru gitmediği için dil öğrenen öğrenciler çok zorlanırlar. Bazıları karşılıklarına çıkan bir sürü gramer kuralını kafalarında bir yere oturtamadıkları için dil öğrenmeyi bırakırlar. Bugüne kadar bir çok dil kitabı satın aldım ve binlerce lirayı dil öğrenmek için harcadım. Satın aldığım kitapların çoğunu çöpe atmak zorunda kaldım çünkü bana hiçbir yarar sağlamıyorlardı. Gittiğim kurslarda hiçbir şey anlamadım çünkü bana kitaplardaki gibi günlük hayattan uzak olan bir dil öğretmeye çalışıyorlardı ve

en önemsiz ama en zor olan yerden başlıyorlardı. Elimde geriye kalan kitapların iyi yönlerini bir araya getirerek ve sürekli tekrar ederek dil öğrenmede uzun zamanda da olsa başarılı oldum. Elinizdeki bu kitap sizlere tek bir kitaptan öğretmensiz dil öğretmeyi hedeflemektedir. Tek yapmanız gereken baştan başlayarak okumak ve sürekli ileri gitmektedir. Anlamaya gayret etmeyin sadece okuyun beyniniz dil öğrenme işini siz istesiniz de istemeseniz de eğer okumaya devam ederseniz yapacaktır. Siz tekrar ettikçe beyinde yeni nöronlar oluşacaktır ve beyin bilgiler çok kullanıldığından dolayı nereye kaydettiğini bulmak için bir yol oluşturulacaktır. Siz tekrar ettikçe ilk başta bir kağıdı hızında olan veri alışverişi tekrar sayısı arttıkça ışık hızına çıkacaktır. Bu kitaptan çalışırken sözlük kullanmanıza gerek yok. Alıştırma yapmanıza gerek yok. Artı hikâye kitabı almanıza gerek yok. Gramer kitapları almanıza gerek yok. Pratik konuşma kitapları almanıza gerek yok. Hepsi sizin bir dili kolay öğrenmeniz için bir araya toplanmıştır. Unutmayın çok tekrar ve çok tekrarı yapacak disiplin işin tek anahtarıdır. Hepinize başarılar dilerim.

Ferhat Yıldız

ÇALIŞMA PROGRAMI

1- İlk hafta ilk 150-160 sayfa sabah öğle ve akşam olmak üzere günde üç defa başından sonuna öğrenmeye çalışılmadan Türkçesi ile beraber hızlı bir şekilde sadece okunacak.

2- İkinci haftadan itibaren günde iki defa ilk 250 sayfa başından sonuna kadar günde iki defa öğrenmeye çalışılmadan Türkçesi ile beraber hızlı bir şekilde sadece okunacak.

3- Üçüncü haftadan itibaren kitap başından sonuna günde bir defa Türkçesi ile beraber hızlı bir şekilde sadece okunacak.

4- Öğrendiğiniz yabancı dilde okuduğunuz metni anlıyorsanız ve Türkçe anlamı hemen gözünüzün önünde canlanıyorsa Türkçesini okumanıza gerek kalmamıştır.

5- Sesli kitap sizin bulunduğunuz ortamda sürekli olarak açık olsun, özellikle dinlemenize gerek yok. Duymanız yeterlidir.

6- Hızlı okuma dikkati ve öğrenmeyi en üst düzeye çıkarır, lütfen bunu unutmayınız.

7- Günde en az 100 sayfa sesli okuyunuz. Ses telleriniz öğrendiğiniz dilin gerektirdiği sesleri çıkarmaya alışacaktır. Sesli okuma öğrenmede kalıcılığı sağlar.

8- Kitabı okurken öğrenmeye, anlamaya çalışmayın. 1 saatte çalıştığınız tüm konuları ezbere öğrenmek gibi bir beklentiye kapılmayın. Siz tekrar ettikçe birinci gün anlamadığınız konular kendiliğinden üçüncü dördüncü gün anlaşılır olacaktır.

9- İlk defa bir yabancı ile karşılaşıp konuşmaya başladığınızda İngiliz ya da Amerikan aksanıyla mükemmel bir İngilizce konuşmayı ne kendinizden ne de başkasından bekleyiniz.

8- Birisiyle konuşmaya başlarken o dili ne kadar iyi biliyor olursanız olun. Yeni öğrenmeye başladığınızı belirtiniz. Böylece karşınızdaki size yardımcı olmak için elinden geleni yapacaktır.

9- Bir işte çalışıyorsunuz ve bu programa uyamıyorum diyorsanız sadece akşamları yatmadan önce 2-3 saat çalışmaya gayret ediniz ve arkasından hemen uyuyunuz. Kitap okuyamadığınız durumlarda sesli kitabı dinlemeyi ihmal etmeyiniz.

10- Çalışmalarınızı sabah kalktıktan sonra ve akşam yatmadan önce yapmaya özen gösterin. Gün içerisinde sesli kitabı dinleyebilirsiniz. Sabahları dikkatinizin en üst düzeyde olduğu zamandır. Akşam yatmadan önce çalışmak ise akılda kalıcılığı maksimum düzeye çıkarır.

11- Ara sıra kuru incirle beraber sade Türk kahvesi içmenizi tavsiye ederim. Hem zihin açar, hem de sohbet ettirir:)

Önemli Not: Eğer okuduğunuz İngilizce kelimelerin okunuşlarını bilmiyorsanız ilk başta sesli kitap ile beraber okuyunuz ve dinleyiniz. İngilizce kelimeleri rahat rahat okumaya başladığınız andan itibaren Sesli kitabı ayrı olarak dinleyiniz ve hızlı okumaya devam ediniz.

Sesli Kitabın Yararları:

1- Sesli kitap dilini öğrendiğiniz ülkeye gitmenize gerek kalmadan o dili öğrenmenizi sağlar.

2- Bir sözcüğün nasıl telaffuz edildiğini düşünmenize gerek kalmaz, sesli kitaptan duyarak öğrenebilirsiniz.

3- Kitap okuyamadığınız zamanlarda sesli kitabı dinleyerek dil öğrenmeye devam edebilirsiniz.

4- Büroda çalışırken, bilgisayarda oyun oynarken sesli kitabı açabilir dinlemenize bile gerek olmadan dil öğrenebilirsiniz. Sesli kitabı duymanız yeterlidir.

5- Sesli kitap iki dili aynı anda öğrenmek isteyenlere bu imkanı sağlar. İngilizce öğrenirken Almanca sesli kitabı açmanız halinde, siz gözleriniz ile İngilizce öğrenirken, kulaklarınız aracılığıyla Almanca

öğrenebilirsiniz. Bu durumda İngilizceyi aktif çalışarak öğrenirken, Almancayı pasif olarak öğrenmiş olursunuz.

Hızlı okuma yararları:

Günümüzde kabul gören yanlış vardır. Bu hızlı okumanın anlamayı engellemesi şeklinde kabul gören bir gerçektir. Fakat yavaş okuyarak anlama oranını düşürüyoruz.

Bunu şöyle düşünelim, yavaş okuyan bir insanın okurken, aklından bir sürü düşünce geçer ve okuduğunu anlamadığı için sürekli başa dönmektedir. Oysa hızlı okuyan bir kişinin, aklına farklı düşünceler gelmez ve okuduğunu daha rahat anlar, ayrıca zamandan da tasarruf eder.

Hızlı okumanın yararlarına gelecek olursak;

- Günlük okuma saatinizde, daha fazla sayfa okuma imkanı.**
- Zamandan tasarruf. – Okuduğunu daha iyi anlama ve hatırlama.**
- İş hayatında ve Okul hayatında daha başarılı olma.**
- Bilgi birikiminin artması ve kitap okuma kültürünün gelişmesi.**

Kitap okuma günlük hayatımızı kolaylaştıran ve hayattan zevk almamızı sağlayan, oldukça yararlı bir faaliyettir. Kitap okuma günlük hayatımızı kolaylaştırdığı gibi, beynimizin gelişmesine de büyük katkı sağlar. Beyin bilindiği üzere iki lob'dan meydana gelmektedir. Kitap okumayan bir insan, sadece televizyon izleyerek beyninin bir lob'unu çalıştırır, bu ise beyin gelişimine engel olmaktadır. Beynin gelişmesi için, lobların her ikisini dengeli olarak çalıştırmamız gerekir. Bunu ise sadece kitap okuyarak, geliştirebiliriz.

Kitap okumanın beyine yararları;

- Beynin her iki lob'unu aktif olarak kullanmamızı sağlar.**
- Beyin- göz ilişkisi kurarak daha hızlı algılama olanağı sağlar.**
- Sağ ve Sol lob'a bağlı kasları kuvvetlendirir.**
- Daha hızlı düşünme ve IQ seviyesinin artmasına yardımcı olur.**

Toplum olarak kitap okuma alışkanlığını kazanmamız lazım. İstatistiklere göre, kitap okuyan toplumlarda suç oranı daha da az olmaktadır. Gelişim ve bilgi çağında, her çocuk, genç yaşlı herkes hızlı okuma sayesinde hayatlarını daha çekici hale getirebilirler.

İçindekiler

ÇALIŞMA PROGRAMI.....	6
Sesli Kitabın Yararları:	7
Hızlı okuma yararları:	8
İçindekiler	10
English Alphabet/İngilizce Alfabe.....	11
HARFLER OKUNUŞ KURALLARI.....	12
Günlük konuşma kalıpları.....	14
İngilizce ilk adım	16
Present simple Tense/Geniş zaman.....	18
Present Simple Tense Question.....	20
Geniş Zamanda Soru Yapımı.....	20
Soru Cümlesi Oluşturma.....	22
İngilizcede Olumsuz Cümle Yapımı.....	23
Belirsiz zamirler	25
Learn	26
With	28
From	31
For	32
Understand	33
Without	36
Something/ nothing/ anything.....	38
To	40
Do.....	41
Live	42
To Be	43
İşaret zamirleri	52
Where are you from?.....	54
Teach	54

English Alphabet/İngilizce Alfabe

Büyük harf	Küçük harf	Türkçe okunuşu
A	a	ey
B	b	bi
C	c	si
D	d	di
E	e	i
F	f	ef
G	g	ci
H	h	eyç
I	i	ay
J	j	cey
K	k	key
L	l	el
M	m	em
N	n	en
O	o	ou
P	p	pi
Q	q	küu
R	r	ar
S	s	es
T	t	ti
U	u	yu
V	v	vi
W	w	dabılyu
X	x	ekz
Y	y	vay
Z	z	zed

HARFLER OKUNUŞ KURALLARI

“C” harfi, “e, i, y” harfleri önünde “s” gibi okunur.
örnek: city (**siti**), mercy (**mörsi**) vb.

“C” harfi “a, o, u” harfleri önünde genelde “k” gibi okunur.
örnek: cat (**ket**), cold (**kold**), cup (**kap**), curtain (**körtın**) vb.

“G” harfi, “e, i, y” harfleri önünde “c” gibi okunur.
örnek: page (**peyc**), energy (**enirci**), gentlemen (**centılın**) vb.

“J” harfi, daima “c” olarak okunur.
örnek: jam (**cem**), July (**culay**), just (**cast**) vb.

“Kn” ile başlayan kelimelerde “k” harfi okunmaz.
örnek: Knife (**nayf**), knee (**nii**), knight (**nayt**), knock (**nak**) vb.

Çift sesliler

Çift sesliler	Okunuşu	Örnek kelimeler
ai	ê	nail (nêyl), maid (mêyd), hair (hêyr)
au	ô	daughter (dôtır), because (bikôz)
ea	i	eat (iit), ear (iir), easy (iizi)
ee	î	tree (trî), see (sî)
ew	yu	new (niyu), few (fiyu), nephew (nifyu)
ie	î	niece (nîs), piece (pîs)
oa	o	coat (koot), soap (soop), board (boord)
oe	u	shoe (şuu)
oo	u	book (buuk), foot (fuut)
ou	au	mouse (maus), house (haus), out (aut)
ow	ô	low (lô), window (vindô)

Çift seslilerde istisnalar

“u” olarak okunan “oo”, bazen “ô” olarak okunur.
örnek: floor (**flôr**), door (**dôr**) vb.

“u” olarak okunan “oo”, bazen de “a” olarak okunur.
örnek: blood (**blad**) vb.

“ô” olarak okunan “ow”, bazen “au” olarak okunur.
örnek: how (hau), flower (flauvır), now (nau), down (dauvn) vb.

Çift sessizler

Çift sessizler	Okunuşu	Örnek kelimeler
ch	ç	cheese (çiiz) , child (çayld)
sh	ş	ship (şip), she (şii), short (şort)
th	dh	the (dhi), this (dhis), three (dhri)
ph	f	nephew (nifyu), photo (fotoğ)

Çift sessizlerde istisnalar

“ç” olarak okunan “ch”, bazen “k” olarak okunur.
örnek: **ache** (æk), **school** (skuul), **monarch** (monırk), vb.

Kelime sonuna denk geldiğinde genelde telaffuz edilmeyen “gh” örneğin high-(**hay**) sesi, bazen “f” olarak okunur.
örnek: laughter (**lâfdır**), enough (**inaf**) vb.

Günlük konuşma kalıpları

Good Morning (gud morning)

Hello / Hi (hay)

Good Evening (gud ivning)

Good Night (gud nayt)

Goodbye! (gud bay)

Bye! (bay)

Let's go!

See you later (si yu leytr)

See you soon (si yu sun)

See you tomorrow (si yu tımarrov)

Please (piliz)

Thank you (tenk yu)

You're welcome (yu ar velkam)

I'm sorry (ay em sori)

Excuse me (eksküz mi)

Pardon me (pardın mi)

How are you? (hav ar yu)

Very good (very gud)

Bad / Not good (bed /nat gud)

What's your name? (vats yor neym)

My name is Ahmet. (may neym iz Ahmet)

Pleased to meet you. (pilizid tu mit yu)

Where are you from? (ver ar yu firom)

I'm from Türkiye. (ay em firom Türkiye)

I don't understand. (ay don't andırsitend)

I don't know. (ay dont now)

Günaydın

Merhaba

İyi akşamlar

İyi geceler

Hoşçakal!

Hoşçakal!

Hadi gidelim!

Sonra görüşürüz

Yakında görüşürüz

Yarın görüşürüz

Lütfen

Teşekkür ederim

Bir şey değil

Üzgünüm

Özür dilerim

Afedersiniz

Nasılsın?

Çok iyi

Kötü /İyi değil

Adın ne?

Benim adım Ahmet'tir.

Tanıştığımıza memnun oldum.

Nerelisin?

Ben Türkiye'liyim.

Ben anlamıyorum.

Ben bilmiyorum.

<p>Can you help me? (ken yu help mi) Of course (of kors)</p> <p>May I help you? (mey ay help yu)</p> <p>What's the matter? (vat iz dı metır) It doesn't matter. (it dazınt metır)</p> <p>I don't care. (ay dont keyr) Don't worry! (dont wori)</p> <p>I'm sick. (ay em sik) I'm tired. (ay em tayrd) I'm bored. (ay em bord) I like it. (ay layk it)</p> <p>Bless you! (biles yu) Congratulations! (kangırıculeyşıns)</p> <p>Be quiet! (bi kuayt) Welcome! (velkam)</p> <p>Good luck! (gud lak) I'm full. (ay em ful) I love you. (ay lav yu) I miss you. (ay mis yu)</p>	<p>Bana yardım edebilir misin? Tabii ki.</p> <p>Size yardım edebilir miyim?</p> <p>Sorun nedir? Önemli değil. Sorun yok.</p> <p>Umrumda değil. Endişe etme!</p> <p>Ben hastayım. Ben yorgunum. Ben sıkıldım. Hoşuma gidiyor.</p> <p>Çok yaşa! Tebrikler!</p> <p>Sessiz ol! Hoşgeldin!</p> <p>Bol şans! Ben tokum. Seni seviyorum. Seni özlüyorum.</p>
<p>1 one (van) 2 two (tu) 3 three (tiri) 4 four (for) 5 five (fayf) 6 six (siks) 7 seven (sevin) 8 eight (eyt) 9 nine (nayn) 10 ten</p>	<p>11 eleven (ilevin) 12 twelve (tvelf) 13 thirteen (törtiyn) 14 fourteen (fortiyn) 15 fifteen (fiftiyn) 16 sixteen (sikstiyn) 17 seventeen (sevintiyn) 18 eighteen (eytiyn) 19 nineteen (nayntiyn) 20 twenty (tiventı)</p>

İngilizce ilk adım

İlk adıma başlamadan önce aşağıda **iyi** ve **kötü** anlamına gelen iki farklı kelimeyi işleyeceğiz. Burada dikkat edilmesi gereken nokta **bad** ve **good** sözcüklerinin sıfat olduğu ve sadece isimlerle kullanıldığıdır. **Well** ve **badly** sözcükleri zarfdır ve fiillerle beraber bir eylemin nasıl yapıldığını tanımlarlar.

Speak (sipik)

good-well (gud-vel)

bad –badly (bed-bedli)

Turkish (türkiş)

English (engiliş)

Speak well

Speak badly

Speak Turkish

Speak English

Bad Turkish

Good Turkish

Bad English

Good English

Speak English well

Speak English badly

Speak Turkish well

Speak Turkish badly

Very (veri)

Very good

Very bad

Very good Turkish

Very bad Turkish

Very good English

Very bad English

konuşmak

iyi

kötü

Türkçe

İngilizce

İyi konuşmak

Kötü konuşmak

Türkçe **konuşmak**

İngilizce **konuşmak**

Kötü Türkçe

İyi Türkçe

Kötü İngilizce

İyi İngilizce

İyi İngilizce **konuşmak**

Kötü İngilizce **konuşmak**

İyi Türkçe **konuşmak**

Kötü Türkçe **konuşmak**

çok

Çok iyi

Çok kötü

Çok **iyi** Türkçe

Çok **kötü** Türkçe

Çok **iyi** İngilizce

Çok **kötü** İngilizce

Very well	Çok iyi
Very badly	Çok kötü
Speak very well	Çok iyi konuşmak
Speak very badly	Çok kötü konuşmak
Speak Turkish very well	Çok iyi Türkçe konuşmak
Speak Turkish very badly	Çok kötü Türkçe konuşmak
Speak English very well	Çok iyi İngilizce konuşmak
Speak English very badly	Çok kötü İngilizce konuşmak
What? (vat)	Ne?
How? (hav)	Nasıl?
What speak?	Ne konuşmak?
Speak English	İngilizce konuşmak
Speak Turkish	Türkçe konuşmak
What speak well?	Ne iyi konuşmak?
Speak Turkish well	İyi Türkçe konuşmak
Speak English well	İyi İngilizce konuşmak
What speak badly?	Ne kötü konuşmak?
Speak Turkish badly	Kötü Türkçe konuşmak
Speak English badly	Kötü İngilizce konuşmak
What speak very badly?	Ne çok kötü konuşmak?
Speak Turkish very badly	Çok kötü Türkçe konuşmak
Speak English very badly	Çok kötü İngilizce konuşmak
What speak very well?	Ne çok iyi konuşmak?
Speak Turkish very well	Çok iyi Türkçe konuşmak
Speak English very well	Çok iyi İngilizce konuşmak
How speak?	Nasıl konuşmak?
Speak well	İyi konuşmak
Speak badly	Kötü konuşmak
How speak English?	Nasıl İngilizce konuşmak?
Speak English well	İyi İngilizce konuşmak
Speak English badly	Kötü İngilizce konuşmak

<p>How speak English? Speak English very well Speak English very badly</p>	<p>Nasıl İngilizce konuşmak? Çok iyi İngilizce konusmak Çok kötü İngilizce konusmak</p>
<p>How speak Turkish? Speak Turkish well Speak Turkish badly</p>	<p>Nasıl Türkçe konuşmak İyi Türkçe konuşmak Kötü Türkçe konuşmak</p>
<p>How speak Turkish? Speak Turkish very well Speak Turkish very badly</p>	<p>Nasıl Türkçe konuşmak? Çok iyi Türkçe konuşmak Çok kötü Türkçe konuşmak</p>

Present simple Tense/Geniş zaman

İngilizcede “**Present Simple**” geniş zaman” yapımı çok kolaydır. Burada dikkat etmeniz gerek en önemli nokta isimlerin erkek, dişi ve üçüncü (cansız ve hayvanlar) olarak üç cinse ayrılmasıdır. Bu fark diğer Avrupa dillerine göre İngilizcede o kadar güçlü değildir. Sadece 3. tekil şahısta dişi cins için “**she**” (şi) erkek cins için “**he**” (hi) hayvan ve cansızlar için “**it**” kullanılır. İngilizcede bir başka dikkat etmeniz gereken nokta da 3. tekil şahıslar olan **he**, **she**, ve **it**’de fiilin “-s” takısı aldığıdır. Daha sonra kullanıldığı yerleri ayrıntılarıyla inceleyeceğiz.

<p>who (hu) do (du) learn (lörn) understand (andırsitend) I (ay) you (yu) he (hi) she (şi) it (it) we (vi) you (yu) they (dey)</p>	<p>kim geniş zaman yardımcı fiil öğrenmek anlamak ben sen o (eril cins) o (dişi cins) o (cansız ve hayvanlar için) biz siz onlar</p>
---	---

Şimdi “speak” fiilinin şahıslara göre nasıl çekimlendiğini görelim.

Who?	Speak
I	speak
You	speak
He, she, it	speaks (sipiks)
We	speak
You	speak
They	speak

Kim?	Konuşmak
Ben	konusurum
Sen	konusursun
O	konusur
Biz	konusuruz
Siz	konusursunuz
Onlar	konusurlar

Who speaks?

I speak.

You speak.

Who speaks Turkish?

Kaan **speaks** Turkish.

Burak **speaks** Turkish.

Who **speaks** English?

We speak English.

You speak English.

Who **speaks** English well?

I **speak** English well.

They **speak** English well.

Who **speaks** Turkish badly?

Leyla **Speaks** Turkish badly?

She **speaks** Turkish badly?

Who **speaks** English very well?

He **speaks** English very well.

We **speak** English very well.

Who **speaks** English very badly?

You **speak** English very badly.

They **speak** English very badly.

Kim konuşur?

Ben konuşurum.

Sen konuşursun.

Kim Türkçe konuşur?

Kaan Türkçe konuşur.

Burak Türkçe konuşur.

Kim İngilizce konuşur?

Biz İngilizce konuşuruz.

Siz İngilizce konuşursunuz.

Kim iyi İngilizce konuşur?

Ben iyi İngilizce konuşurum.

Onlar iyi İngilizce konuşurlar.

Kim kötü Türkçe konuşur?

Leyla kötü Türkçe konuşur.

O kötü Türkçe konuşur.

Kim çok iyi İngilizce konuşur?

O çok iyi İngilizce konuşur.

Biz çok iyi İngilizce konuşuruz.

Kim çok kötü İngilizce konuşur?

Sen çok kötü İngilizce konuşursun.

Onlar çok kötü İngilizce konuşurlar.

Present Simple Tense Question Geniş Zamanda Soru Yapımı

İngilizcede ve diğer Avrupa dillerinde tek başına bir anlam ifade etmeyen ama kullanıldığı başka bir fiile farklı anlamlar katan “yardımcı fiiller” vardır. İngilizcede geniş zamanda soru yaparken bu yardımcı fiillerden birinden yararlanır.

do

“do” tam bir fiil olarak “yapmak” anlamına gelir. Ama aynı zamanda **present simple** (geniş zamanda) soru ve olumsuz cümle yaparken yardımcı fiil olarak yararlanır. Burada “yapmak” gibi bir anlamı yoktur sadece soru ve olumsuz cümle yapılmasında yardımcı olur. Çekimi aşağıdaki gibidir.

Who?	Do (du)
I	do
You	do
He, She, It	does (daz)
We	do
You	do
They	do

You **speak**.
What **do** I **speak**?
You **speak** English.

I **speak**.
What **do** you **speak**?
I **speak** Turkish.

She **speaks**.
What **does** she **speak**?
She **speaks** English.

They **speak**.
What **do** they **speak**?
They **speak** English.

Sen konuşursun?
Ben ne konuşurum?
Sen İngilizce konuşursun.

Ben konuşurum?
Sen ne konuşursun?
Ben Türkçe konuşurum.

O konuşur.
O ne konuşur?
O İngilizce konuşur.

Onlar konuşurlar.
Onlar ne konuşurlar?
Onlar İngilizce konuşurlar.

<p>We speak.</p> <p>What do we speak?</p> <p>We speak English.</p>	<p>Biz konusuruz.</p> <p>Biz ne konusuruz?</p> <p>Biz İngilizce konusuruz.</p>
<p>You speak English.</p> <p>How do I speak English?</p> <p>You speak English well.</p>	<p>Sen İngilizce konusursun.</p> <p>Ben nasıl İngilizce konusurum?</p> <p>Sen iyi İngilizce konusursun.</p>
<p>How do we speak English?</p> <p>You speak English well.</p>	<p>Biz nasıl İngilizce konusuruz?</p> <p>Siz iyi İngilizce konusursunuz.</p>
<p>How do they speak Turkish?</p> <p>They speak Turkish badly.</p>	<p>Onlar nasıl Türkçe konusurlar?</p> <p>Onlar kötü Türkçe konusurlar.</p>
<p>How do they speak English?</p> <p>They speak English very well.</p>	<p>Onlar nasıl İngilizce konusurlar?</p> <p>Onlar çok iyi İngilizce konusurlar.</p>
<p>How do I speak English?</p> <p>You speak English very well.</p>	<p>Ben nasıl İngilizce konusurum?</p> <p>Sen çok iyi İngilizce konusursun.</p>
<p>What do they speak?</p> <p>They speak English.</p> <p>How do they speak English?</p> <p>They speak English very badly.</p>	<p>Onlar ne konusurlar?</p> <p>Onlar İngilizce konusurlar.</p> <p>Onlar nasıl İngilizce konusurlar?</p> <p>Onlar çok kötü İngilizce konusurlar.</p>
<p>What do we speak?</p> <p>You speak English.</p> <p>How do we speak English?</p> <p>You speak English badly.</p>	<p>Biz ne konusuruz?</p> <p>Siz İngilizce konusursunuz.</p> <p>Biz nasıl İngilizce konusuruz?</p> <p>Siz kötü İngilizce konusursunuz.</p>
<p>What do you speak?</p> <p>We speak English.</p> <p>How do you speak English?</p> <p>We speak English very badly.</p>	<p>Siz ne konusursunuz?</p> <p>Biz İngilizce konusuruz.</p> <p>Siz nasıl İngilizce konusursunuz?</p> <p>Biz çok kötü İngilizce konusuruz.</p>
<p>What does she speak?</p> <p>She speaks Turkish.</p> <p>How does she speak Turkish?</p> <p>She speaks Turkish very well.</p>	<p>O ne konusur?</p> <p>O Türkçe konusur.</p> <p>O nasıl Türkçe konusur?</p> <p>O çok iyi Türkçe konusur.</p>

<p>What does he speak? He speaks Turkish. How does he speak Turkish? He speaks Turkish very badly.</p> <p>What do they speak? They speak Turkish. How do they speak Turkish? They speak Turkish very well.</p>	<p>O ne konuşur? O Türkçe konuşur. O nasıl Türkçe konuşur? O çok kötü Türkçe konuşur.</p> <p>Onlar ne konuşurlar? Onlar Türkçe konuşurlar. Onlar nasıl Türkçe konuşurlar? Onlar çok iyi Türkçe konuşurlar.</p>
---	--

Soru Cümlesi Oluşturma

Soru cümlesi oluştururken birinci yöntem daha önce gördüğümüz gibi soru cümlelerinden yararlanmaktır. **What? How?** gibi. Bunun yanında kullanılan ikinci yöntem ise yardımcı fiil “**do**”nun cümlenin başına getirilmesi suretiyle soru yapılmasıdır.

<p>yes no</p> <p>Do you speak? Yes, I speak. Yes, I do.</p>	<p>evet hayır</p> <p>Sen konuşur musun? Evet, konuşurum. Evet, ben yaparım (konuşurum).</p>
---	--

Buradaki “**Yes, I do**” İfadesi sorulan sorudaki eylemi yaptığımızı ifade etmenin kısa yoludur. Sorulan soruya göre farklı anlamlar alabilir.

<p>Do I speak? Yes, you speak. Yes, you do.</p> <p>Does she speak? Yes, she speaks. Yes, she does.</p>	<p>Ben konuşur muyum? Evet, konuşursun. Evet, konuşursun.</p> <p>O konuşur mu? Evet, o konuşur. Evet, o konuşur.</p>
--	--

<p>Do they speak? Yes, they speak. Yes, they do.</p> <p>Do you speak English? Yes, I speak English. Yes, I do.</p> <p>Do they speak Turkish? Yes, they speak Turkish. Yes, they do.</p> <p>Does she speak English? Yes, she speaks English. Yes, she does.</p> <p>Does he speak Turkish? Yes, he speaks Turkish. Yes, he does.</p> <p>Does Kaan speak English? Yes, Kaan speaks English. Yes, he does.</p>	<p>Onlar konuşurlar mı? Evet, onlar konusurlar. Evet, onlar konusurlar.</p> <p>Sen İngilizce konuşur musun? Evet, ben İngilizce konuşurum. Evet, ben konuşurum.</p> <p>Onlar Türkçe konuşurlar mı? Evet, onlar Türkçe konuşurlar. Evet, onlar konuşurlar.</p> <p>O İngilizce konuşur mu? Evet, o İngilizce konuşur. Evet, o konuşur.</p> <p>O Türkçe konuşur mu? Evet, o Türkçe konuşur. Evet, o konuşur.</p> <p>Kaan İngilizce konuşur mu? Evet, Kaan İngilizce konuşur. Evet, o konuşur.</p>
--	---

İngilizcede Olumsuz Cümle Yapımı

İngilizcede bir tane olumsuzluk sözcüğü vardır. Bu da biraz sonra göreceğimiz gibi yardımcı fiillerle birleşerek biraz farklılaşabilen “**not**” sözcüğüdür. Türkçeye “**değil**” ya da cümlenin fiiline eklenen bir olumsuzluk takısı ile çevrilir.

İngilizcede söylenimini kolaylaştırmak için “**not**” olumsuzluk sözcüğü “**do**” yardımcı fiiliyle birleştirilip aşağıdaki şekilde de söylenebilmektedir. Ayrı olarak söylenebildiği gibi çoğunlukla birleştirilerek kullanılır.

Do not = don't (**dont**)

Does not = doesn't (**dazint**)

<p>German (cörmın)</p> <p>French (firenç)</p> <p>I do not speak English. I don't speak English.</p> <p>She does not speak German. She doesn't speak German.</p> <p>We do not understand. We don't understand. They do not learn English. They don't learn English.</p> <p>She does not learn German. She doesn't learn German.</p> <p>Do you speak German? No, I do not speak German. No, I don't speak German.</p> <p>Does she learn French? No, she does not learn French. No, she doesn't learn French.</p> <p>Do you speak Turkish well? No, I don't speak Turkish well.</p> <p>Do they speak German badly? Yes, they speak German badly. No, they don't speak German badly.</p> <p>Do they learn English well? No, they don't learn English well. Yes, they learn English well.</p>	<p>Almanca Fransızca</p> <p>Ben İngilizce konuşmam. Ben İngilizce konuşmam.</p> <p>O Almanca konuşmaz. O Almanca konuşmaz.</p> <p>Biz anlamayız. Biz anlamayız. Onlar İngilizce öğrenmezler. Onlar İngilizce öğrenmezler.</p> <p>O Almanca öğrenmez. O Almanca öğrenmez.</p> <p>Sen Almanca konuşur musun? Hayır, ben Almanca konuşmam. Hayır, ben Almanca konuşmam.</p> <p>O Fransızca öğrenir mi? Hayır, o Fransızca öğrenmez. Hayır, o Fransızca öğrenmez.</p> <p>Siz iyi Türkçe konuşur musunuz? Hayır, ben iyi Türkçe konuşmam.</p> <p>Onlar Kötü Almanca mı konuşurlar? Evet, onlar Kötü Almanca konuşurlar. Hayır, onlar kötü Almanca konuşmazlar.</p> <p>Onlar iyi İngilizce öğrenirler mi? Hayır, onlar iyi İngilizce öğrenmezler. Evet, onlar iyi İngilizce öğrenirler.</p>
--	--

Belirsiz zamirler

Burada “**no one**” hiç kimse söcüğünün kullanılmasına dikkat etmek gerekir. “**no one**” ile beraber “**not**” olumsuzluk sözcüğü kullanılmaz.

someone	(samvan)
no one	(no van)
anyone	(eni van)
everyone	(evrivan)
Turkiye	
England	(ingiland)
Germany	(cörmni)
France	(frans)
in	(in)
there	(der)
here	(hiyır)

birisi
hiç kimse
herhangi biri, hiç kimse
herkes
Türkiye
İngiltere
Almanya
Fransa
içinde, -de, -da
orada
burada

Someone speaks English.
Does **someone** speak English?
Yes, Kaan speaks English.
No, **no one** speaks English.

Birisi İngilizce konuşur.
Birisi İngilizce konuşur mu?
Evet, Kaan İngilizce konuşur.
Hayır, hiç kimse İngilizce konuşmaz.

In England **everyone** speaks English.
In Türkiye **everyone** speaks Turkish.
In Germany **everyone** speaks German.
In France **everyone** speaks French.

İngiltere’de Herkes İngilizce konuşur.
Türkiye’de herkes Türkçe konuşur.

In Germany **no one** speaks French.
In Türkiye **no one** speaks German.

Almanya’da herkes Almanca konuşur.
Fransa’da herkes Fransızca konuşur.
Almanya’da hiç kimse Fransızca konuşmaz.
Türkiye’de hiç kimse Almanca konuşmaz.

In England **no one** speaks Turkish.
In France **no one** speaks English.

İngiltere’de hiç kimse Türkçe konuşmaz.
Fransa’da hiç kimse İngilizce konuşmaz.

Someone speaks Turkish here. No one speaks Turkish here.	Birisi burada Türkçe konuşur. Burada hiç kimse Türkçe konuşmaz.
Everyone speaks Turkish here.	Burada herkes Türkçe konuşur.
Someone speaks English there. No one speaks English there.	Birisi orada İngilizce konuşur. Orada hiç kimse İngilizce konuşmaz.
Everyone speaks English there.	Orada herkes İngilizce konuşur.

Learn (lörn) Öğrenmek

Who?	Learn	Kim?	Öğrenmek
I	learn	Ben	öğrenirim
You	learn	Sen	öğrenirsin
He, She, It	learns	O	öğrenir
We	learn	Biz	öğreniriz
You	learn	Siz	öğrenirsiniz
They	learn	Onlar	öğrenirler
<p>I learn English. She learns Turkish well. We learn English badly. They learn Turkish very badly. He learns English very well.</p> <p>Who learns? You learn. What do we learn? You learn Turkish. How do we learn Turkish? You learn Turkish well.</p> <p>Who learns? They learn. What do they learn?</p>		<p>Ben İngilizce öğrenirim. O iyi Türkçe öğrenir. Biz kötü İngilizce öğreniriz. Onlar çok kötü Türkçe öğrenirler. O çok iyi İngilizce öğrenir.</p> <p>Kim öğrenir? Siz öğrenirsiniz. Biz ne öğreniriz? Siz Türkçe öğrenirsiniz. Biz nasıl Türkçe öğreniriz? Siz iyi Türkçe öğrenirsiniz.</p> <p>Kim öğrenir? Onlar öğrenirler. Onlar ne öğrenirler?</p>	

<p>They learn Turkish. How do they learn Turkish? They learn Turkish badly.</p> <p>Who learns? I learn. What do you learn? I learn English? How do you learn English? I learn English very well.</p> <p>What do you learn? We learn English. How do you learn English? We learn English very well.</p> <p>What does she learn? She learns English. How does she learn English? She learns English very well.</p> <p>Who learns? He learns. What does he learn? He learns Turkish. How does he learn Turkish? He learns Turkish very badly.</p>	<p>Onlar Türkçe öğrenirler. Onlar nasıl Türkçe öğrenirler? Onlar kötü Türkçe öğrenirler.</p> <p>Kim öğrenir? Ben öğrenirim. Sen ne öğrenirsin? Ben İngilizce öğrenirim. Sen nasıl İngilizce öğrenirsin? Ben çok iyi İngilizce öğrenirim.</p> <p>Siz ne öğrenirsiniz? Biz İngilizce öğreniriz. Siz nasıl İngilizce öğrenirsiniz? Biz çok iyi İngilizce öğreniriz.</p> <p>O ne öğrenir? O İngilizce öğrenir. O nasıl İngilizce öğrenir? O çok iyi İngilizce öğrenir.</p> <p>Kim öğrenir? O öğrenir. O ne öğrenir? O Türkçe öğrenir. O nasıl Türkçe öğrenir? O çok kötü Türkçe öğrenir.</p>
---	--

With (wit) İle

Who?	With whom?
I	with me (mi)
You	with you (yu)
He	with him (him)
She	with her (hör)
It	with it (it)
We	with us (as)
You	with you (yu)
They	with them (dem)
Kaan	with Kaan
Nilgun	with Nilgün
Sibel	with Sibel

Kim?	Kiminle?
Ben	benimle
Sen	seninle
O	onunla
O	onunla
O	onunla
Biz	bizimle
Siz	sizinle
Onlar	onlarla
Kaan	Kaan'la
Nilgün	Nilgün'le
Sibel	Sibel'le

With whom do you speak?
I speak **with you**.
They don't speak **with us**.

She speaks **with Kaan**.
Does she speak **with Sibel**?
Yes, she speaks **with Sibel**.

He learns **with you**.
She learns **with them**.
I learn **with her**.

She learns **with me** very well.
I learn **with you** very badly.

Who learns **with you**?
Kaan learns **with me**.

Who learns **with him**?
Irina learns **with him**

Sen kiminle konuşursun?
Ben **seninle** konuşurum.
Onlar **bizimle** konuşmazlar.

O **Kaan ile** konuşur.
O **Sibel ile** konuşur mu?
Evet, o **Sibel ile** konuşur.

O **sizinle** öğrenir.
O **onlarla** öğrenir.
Ben **onunla** öğrenirim.

O **benimle** çok iyi öğrenir.
Ben **seninle** çok kötü öğrenirim.

Kim **seninle** öğrenir?
Kaan **benimle** öğrenir.

Kim **onunla** öğrenir?
İrina **onunla** öğrenir.

<p>What do you learn? I learn English. Do you learn English with Hakan?</p> <p>Yes, I learn English with Hakan.</p> <p>No, I don't learn English with Hakan.</p> <p>With whom do you learn English? I learn English with Elif.</p> <p>With whom do you understand? I understand with you.</p> <p>With whom she learns English? She learns English with us.</p> <p>With whom do you learn Turkish? I learn Turkish with them.</p>	<p>Sen ne öğrenirsin? Ben İngilizce öğrenirim. Sen İngilizceyi Hakan ile mi öğrenirsin? Evet, ben İngilizceyi Hakan ile öğrenirim. Hayır, ben Hakan'la İngilizce öğrenmem.</p> <p>Sen kiminle İngilizce öğrenirsin? Ben Elif'le İngilizce öğrenirim.</p> <p>Sen kiminle anlarsın? Ben seninle anlarım.</p> <p>O kiminle İngilizce öğrenir? O bizimle İngilizce öğrenir.</p> <p>Sen kiminle Türkçe öğrenirsin? Ben onlarla Türkçe öğrenirim.</p>
---	--

Yeni kelimeler	
when (ven)	ne zaman
later (leytir)	sonra
never (nevır)	hiçbir zaman, asla
everyday (evridey)	her gün
generally (cenerali)	genellikle
usually (yujuli)	genelde
always (olveys)	her zaman
sometimes (samtayms)	bazen
<p>When do you speak? I always speak. What do you always speak? I always speak English?</p>	<p>Sen ne zaman konuşursun? Ben her zaman konuşurum. Sen her zaman ne konuşursun? Ben her zaman İngilizce konuşurum.</p>

How do you **always** speak English?

I **always** speak English very well.

When do you learn?

I learn **everyday**.

How do you learn English **every day**?

Every day I learn English very badly.

When do you speak English with him?

Everyday I speak English with him.

When does she learn something?

Sometimes she learns something.

What does she **generally** learn?

She **generally** learns French.

When do you speak English?

I **never** speak English.

What do you speak **everyday**?

Everyday I speak German but today I speak Turkish.

What does she learn **everyday**?

Everyday she learns French but **today** she learns German.

With whom does she **never** speak?

She **never** speaks with us.

What do you **usually** speak?

I **usually** speak English.

Sen **her zaman** nasıl İngilizce konuşursun?

Ben her zaman çok iyi İngilizce konuşurum.

Sen **ne zaman** öğrenirsin?

Ben **her gün** öğrenirim.

Sen **her gün** nasıl İngilizce öğrenirsin?

Ben **her gün** çok kötü İngilizce öğrenirim.

Sen onunla **ne zaman** İngilizce konuşursun?

Ben onunla **her gün** İngilizce konuşurum.

O **ne zaman** bir şey öğrenir?

Bazen o bir şey öğrenir.

O **genellikle** ne öğrenir?

Genellikle o Fransızca öğrenir.

Sen **ne zaman** İngilizce konuşursun.

Ben **hiçbir zaman** İngilizce konuşmam.

Sen **her gün** ne konuşursun?

Her gün ben Almanca konuşurum ama **bugün** ben Türkçe konuşurum.

O **her gün** ne öğrenir?

O **her gün** Fransızca öğrenir ama bugün o Almanca öğrenir.

O kiminle **hiçbir zaman** konuşmaz?

O bizimle **asla** konuşmaz.

Sen **genelde** ne konuşursun?

Ben **genelde** İngilizce konuşurum.

With whom do you usually speak? I usually speak with Kaan.	Sen genelde kiminle konuşursun? Ben genelde Kaan'la konuşurum.
---	---

From (from)
-den, -dan

Who?	From whom?	Kim?	Kimden?
I	from me	Ben	benden
You	from you	Sen	senden
He	from him	O	ondan
She	from her	O	ondan
We	from us	Biz	bizden
You	from you	Siz	sizden
They	from them	Onlar	onlardan
Kaan	from Kaan	Kaan	Kaan'dan
Nilgün	from Nilgün	Nilgün	Nilgün'den
Sibel	from Sibel	Sibel	Sibel'den
Izmir	from Izmir	İzmir	İzmir'den
Ankara	from Ankara	Ankara	Ankara'dan
Türkiye	from Türkiye	Türkiye	Türkiye'den
England	from England	İngiltere	İngiltere'den

<p>I learn from you. She learns from me. They learn from us.</p> <p>He learns Turkish from her. I learn English from Kaan. We learn Turkish from Sibel. She learns English from them.</p> <p>What do you learn from me? I learn English from you. How do you learn from me? I learn from you very well.</p>	<p>Ben senden öğrenirim. O benden öğrenir. Onlar bizden öğrenirler.</p> <p>O ondan Türkçe öğrenir. Ben Kaan'dan İngilizce öğrenirim. Biz Sibel'den Türkçe öğreniriz. O onlardan İngilizce öğrenir.</p> <p>Sen benden ne öğrenirsin? Ben senden İngilizce öğrenirim. Sen benden nasıl öğrenirsin? Ben senden çok iyi öğrenirim.</p>
--	---

How do they learn Turkish **from us**?

They learn Turkish **from us** very badly.

What do they learn **from us**?

They learn English **from us** very well.

Onlar **bizden** nasıl Türkçe öğrenirler?

Onlar **bizden** çok kötü Türkçe öğrenirler.

Onlar **bizden** ne öğrenirler?

Onlar **bizden** çok iyi İngilizce öğrenirler.

For İçin

Who?	For whom?
I	for me
You	for you
He	for him
She	for her
It	for it
We	for us
You	for you
They	for them
Kaan	for Kaan
Nilgün	for Nilgün
Sibel	for Sibel

Kim?	Kimin için?
Ben	benim için
Sen	senin için
O	onun için
O	onun için
O	onun için
Biz	bizim için
Siz	sizin için
Onlar	onlar için
Kaan	Kaan için
Nilgün	Nilgün için
Sibel	Sibel için

Who **for whom** speaks?

Speak **for me**

Speak **for her**

Speak English **for her**

Learn Turkish **for him**

For whom do you speak?

I speak **for you**.

What do you **speak for me**?

I **speak for** you Turkish.

Kim **kimin için** konuşur?

Benim için konuşmak

Onun için konuşmak

Onun için İngilizce konuşmak

Onun için Türkçe öğrenmek

Sen **kimin için** konuşursun?

Ben **senin için** konuşurum.

Sen **benim için** ne konuşursun?

Ben **senin için** Türkçe konuşurum.

<p>For whom do you learn? I learn for me.</p> <p>For whom do you speak? I speak for you.</p> <p>For whom does she understand English? She understands English for Hakan.</p> <p>How do you speak for me? I speak for you well.</p> <p>How do you learn for you? I don't learn for me, I learn for you.</p> <p>What do you learn for me? I learn English for you.</p>	<p>Sen kimin için öğrenirsin? Ben benim için öğrenirim.</p> <p>Sen kimin için konuşursun? Ben senin için konuşurum.</p> <p>O kimin için İngilizce anlar? O Hakan için İngilizce anlar.</p> <p>Sen benim için nasıl konuşursun? Ben senin için iyi konuşurum.</p> <p>Sen senin için nasıl öğrenirsin? Ben benim için öğrenmem, ben senin için öğrenirim. Sen benim için ne öğrenirsin? Ben senin için İngilizce öğrenirim.</p>
--	--

Understand (andırsitend) Anlamak			
Who?	Understand	Kim?	Anlamak
I	understand	Ben	anlarım
You	understand	Sen	anlarsın
He, She, It	understands	O	anlar
We	understand	Biz	anlarız
You	understand	Siz	anlarsınız
They	understand	Onlar	anlarlar
<p>I understand. You understand well. He understands very well. She understands badly. We understand very badly.</p>		<p>Ben anlarım. Sen iyi anlarsın. O çok iyi anlar. O kötü anlar. Biz çok kötü anlarız.</p>	

<p>What do you understand? I understand English. How do you understand English? I understand English well.</p>	<p>Sen ne anlarsın? Ben İngilizce anlarım. Sen nasıl İngilizce anlarsın? Ben iyi İngilizce anlarım.</p>
<p>Who understands? He understands. What does he understand? He understands English. How does he understand English? He understands English very well.</p>	<p>Kim anlar? O anlar. O ne anlar? O İngilizce anlar. O nasıl İngilizce anlar? O çok iyi İngilizce anlar.</p>
<p>Who understands? She understands. What does she understand? She understands German. How does she understand German? She understands German very badly.</p>	<p>Kim anlar? O anlar. O ne anlar? O Almanca anlar. O nasıl Almanca anlar? O çok kötü Almanca anlar.</p>
<p>What does he understand? He understands French. How does he understand French? He understands French badly.</p>	<p>O ne anlar? O Fransızca anlar. O nasıl Fransızca anlar? O kötü Fransızca anlar.</p>
<p>What do you understand? I understand German. How do you understand German? I understand German very well.</p>	<p>Siz ne anlarsınız? Ben Almanca anlarım. Sen nasıl Almanca anlarsın? Ben çok iyi Almanca anlarım.</p>
<p>What do they understand? They understand French. How do they understand French? They understand French badly. How do they speak French? They speak French very badly.</p>	<p>Onlar ne anlarlar? Onlar Fransızca anlarlar. Onlar nasıl Fransızca anlarlar? Onlar kötü Fransızca anlarlar. Onlar nasıl Fransızca konuşurlar? Onlar çok kötü Fransızca konuşurlar.</p>

<p>Who understands German? Hakan understands German. How does Hakan understand German? He understands German very badly.</p> <p>Who understands English? You understand English. How do I understand English? You understand English very well.</p>	<p>Kim Almanca anlar? Hakan Almanca anlar. Hakan nasıl Almanca anlar? O çok kötü Almanca anlar.</p> <p>Kim İngilizce anlar? Sen İngilizce anlarsın. Ben nasıl İngilizce anlarım? Sen çok iyi İngilizce anlarsın.</p>
--	---

Who?	Whom?	Kim?	Kimi? Kime?
I	me (mi)	Ben	beni, bana
You	you (yu)	Sen	seni, sana
He	him (him)	O	onu, ona
She	her (hör)	O	onu, ona
We	us (as)	Biz	bizi, bize
You	you (yu)	Siz	sizi, size
They	them (dem)	Onlar	onları, onlara

<p>I understand you. I don't understand you.</p> <p>I understand her. I don't understand her.</p> <p>He understands me. He doesn't understand me.</p> <p>She understands you. She doesn't understand you.</p> <p>She understands him. She doesn't understand him.</p> <p>I understand Kaan but he doesn't understand me.</p>	<p>Ben seni anlarım. Ben seni anlamam.</p> <p>Ben onu anlarım. Ben onu anlamam.</p> <p>O beni anlar. O beni anlamaz.</p> <p>O sizi anlar. O sizi anlamaz.</p> <p>O onu anlar. O onu anlamaz.</p> <p>Ben Kaan'ı anlarım ama o beni anlamaz.</p>
---	---

<p>Sometimes I understand you. He always understands me.</p> <p>She understands me. We understand them. They don't understand us.</p> <p>Do you understand me? Yes, I understand you. No, I don't understand you.</p> <p>Does she understand her? Yes, she understands her. No, she doesn't understand her. She learns German to understand you.</p>	<p>Ben bazen seni anlarım. O beni her zaman anlar.</p> <p>O beni anlar. Biz onları anlarız. Onlar bizi anlamazlar.</p> <p>Sen beni anlar mısın? Evet, ben seni anlarım. Hayır, ben seni anlamam.</p> <p>O onu anlar mı? Evet, o onu anlar. Hayır, o onu anlamaz. O seni anlamak için Almanca öğrenir.</p>
--	---

Without (vitaut)

-sİZ, -SİZ

Who?	Without whom?	Kim?	Kimsiz?
I	without me	Ben	bensiz
You	without you	Sen	sensiz
He	without him	O	onsuz
She	without her	O	onsuz
It	without it	O	onsuz
We	without us	Biz	bizsiz
You	without you	Siz	sizsiz
They	without them	Onlar	Onlarsız
Kaan	without Kaan	Kaan	Kaan'sız
Nilgün	without Nilgün	Nilgün	Nilgün'süz
Sibel	without Sibel	Sibel	Sibel'siz
Izmir	without Izmir	İzmir	İzmir'siz
Ankara	without Ankara	Ankara	Ankara'sız
Türkiye	without Türkiye	Türkiye	Türkiye'siz
England	without England	İngiltere	İngiltere'siz

I speak without you . I learn without you .	Ben sensiz konuşurum. Ben sensiz öğrenirim.
They speak without us . We learn English without them .	Onlar bizsiz konuşurlar. Biz onlarsız İngilizce öğreniriz.
I don't learn English without you .	Ben sensiz İngilizce öğrenmem.
I don't speak English without you .	Ben sensiz İngilizce konuşmam.
Do they learn English without me ?	Onlar bensiz İngilizce öğrenirler mi?
No, they don't learn English without you .	Hayır, onlar sensiz İngilizce öğrenmezler.

Yeni kelimeler	
and (end)	ve
enough (inaf)	yeterli, yeterince
or (or)	veya, ya da, yoksa
but (bat)	ama, fakat
English and Turkish England and Türkiye Germany and France France and Türkiye	İngilizce ve Türkçe İngiltere ve Türkiye Almanya ve Fransa Fransa ve Türkiye
English or Turkish English or Turkish?	İngilizce ya da Türkçe İngilizce mi yoksa Türkçe mi?
You or me You or me?	Ben ya da sen Sen mi yoksa ben mi?
Germany or France Germany or France?	Almanya ya da Fransa Almanya mı yoksa Fransa mı?

<p>France or Türkiye France or Türkiye?</p> <p>I speak but you don't speak.</p> <p>She learns but he doesn't learn. We understand but you don't understand.</p> <p>We speak English but you speak Turkish.</p> <p>They understand Turkish but we understand German.</p> <p>We learn French but they learn German.</p> <p>They understand English very well but we don't understand.</p> <p>We learn but she doesn't learn.</p>	<p>Fransa ya da Türkiye Fransa mı yoksa Türkiye mi?</p> <p>Ben konuşurum ama sen konuşmazsın. O öğrenir ama o öğrenmez. Biz anlıyoruz ama siz anlamıyorsunuz?</p> <p>Biz İngilizce konuşuruz ama siz Türkçe konuşursunuz.</p> <p>Onlar Türkçe anlarlar ama biz Almanca anlarız.</p> <p>Biz Fransızca öğreniriz ama onlar Almanca öğrenirler.</p> <p>Onlar çok iyi İngilizce anlarlar ama biz anlamayız.</p> <p>Biz öğreniriz ama o öğrenmez.</p>
--	---

Something/ nothing/ anything

“**Nothing**” ile oluşturulan olumsuz cümle yapılarında olumsuzluk eki “**not**” kullanılmaz. “**Anything**” ise “**not**” olumsuzluk ekiyle beraber kullanılır.

<p>something (samting) nothing (nating) anything (eniting)</p> <p>I understand something. I understand nothing. I don't understand anything.</p>	<p>bir şey hiçbir şey hiçbir şey, her hangi bir şey</p> <p>Ben bir şey anlarım. Ben hiçbir şey anlamam. Ben hiçbir şey anlamam.</p>
--	---

<p>I learn something. I learn nothing. I don't learn anything.</p> <p>I speak something with you. I speak nothing with you. I don't speak anything with you.</p> <p>We speak but you don't speak anything.</p> <p>I learn something but she learns nothing.</p> <p>We understand something but they don't understand anything.</p> <p>What do you learn from me? I learn something from you. I learn nothing from you. I don't learn anything from you.</p> <p>Do you learn something? No, I learn nothing. No, I don't learn anything.</p> <p>Do you understand something? Yes, I understand something. No, I understand nothing. No, I don't understand anything.</p>	<p>Ben bir şey öğrenirim. Ben hiçbir şey öğrenmem. Ben hiçbir şey öğrenmem.</p> <p>Ben seninle bir şey konuşurum. Ben seninle hiçbir şey konuşmam. Ben seninle hiçbir şey konuşmam.</p> <p>Biz konuşuruz ama siz hiçbir şey konuşmazsınız.</p> <p>Ben bir şey öğrenirim ama o hiçbir şey öğrenmez.</p> <p>Biz bir şey anlarız ama onlar hiçbir şey anlamazlar.</p> <p>Sen benden ne öğrenirsin? Ben senden bir şey öğrenirim. Ben senden hiçbir şey öğrenmem. Ben senden hiçbir şey öğrenmem.</p> <p>Sen bir şey öğrenir misin? Hayır, ben hiçbir şey öğrenmem. Hayır, ben hiçbir şey öğrenmem.</p> <p>Sen bir şey anlar mısın? Evet, ben bir şey anlarım. Hayır, ben hiçbir şey anlamam. Hayır, ben hiçbir şey anlamam.</p>
---	--

To (tu)

Daha önce “Seninle konuşurum” cümlesini “**with**” edatı ile yapmıştık. Bu İngilizcede doğru olan ama az kullanılan bir yöntemdir. İngilizcede genel olarak “**to**” edatı kullanılır.

Who?	To whom?
I	to me
You	to you
He	to him
She	to her
It	to it
We	to us
You	to you
They	to them
Kaan	to Kaan
Nilgün	to Nilgün
Sibel	to Sibel
Izmir	to Izmir
Ankara	to Ankara
Türkiye	to Türkiye
England	to England

Kim?	Kime?
Ben	bana
Sen	sana
O	ona
O	ona
O	ona
Biz	bize
Siz	size
Onlar	Onlara
Kaan	Kaan'a
Nilgün	Nilgün'e
Sibel	Sibel'e
İzmir	İzmir'e
Ankara	Ankara'ya
Türkiye	Türkiye'ye
İngiltere	İngiltere'ye

To whom do you speak?

I speak to you.

To whom do I speak English?
You speak English **to us**.

I speak to Kaan but he doesn't understand me.

She speaks to me and I understand everything.

Sen kime söylersin?

Sen kiminle konuşursun?

Ben sana söylerim.

Ben seninle konuşurum.

Ben kiminle İngilizce konuşurum?
Sen bizimle İngilizce konuşursun.

Ben Kaan ile konuşurum ama o beni anlamaz.

O benimle konuşur ve ben her şeyi anlarım.

No one speaks to me here.	Burada benimle hiç kimse konuşmaz.
Everyone speaks to me here.	Burada herkes benimle konuşur.
I speak to you, don't you understand?	Ben seninle konuşurum, anlamıyor musun?
Do you speak to me? Yes, I speak to you.	Sen bana mı söylüyorsun? Evet, ben sana söylüyorum.
Who speaks to you? Kaan usually speaks to me.	Kim seninle konuşur? Genelde Kaan benimle konuşur.

Do Yapmak

Burada öğreneceğimiz “**do**” yapmak anlamına gelir ve daha önce öğrenmiş olduğumuz “**do**” ile sesteseş sözcüklerdir ve çekimleri aynıdır.

What do you do ? I speak English.	Sen ne yaparsın? Ben İngilizce konuşurum.
What does she do ? She learns English?	O ne yapar? O İngilizce öğrenir.
What do they do ? They speak Turkish.	Onlar ne yaparlar? Onlar Türkçe konuşurlar.
What does he do ? He speaks to Kaan.	O ne yapar? O Kaan ile konuşur.
What do you do ? I speak to you.	Sen ne yaparsın? Ben seninle konuşurum.
What does she do ? She learns French.	O ne yapar? O Fransızca öğrenir.

What do they **do**?
They **learn** German and French.

What does she do?
She **learns** French and **speaks to** me.

Onlar ne yaparlar?
Onlar Fransızca ve Almanca öğrenirler.
O ne yapar?
O Fransızca öğrenir ve benimle konuşur.

Live (liv)

Yaşamak, bir yerde ikamet etmek

Who?	Live
I	live
You	live
He, she, it	lives (lives)
We	live
You	live
They	live

Kim?	Yaşamak
Ben	yaşarım
Sen	yaşarsın
O	yaşar
Biz	yaşarız
Siz	yaşarsınız
Onlar	yaşarlar

Where do you **live**?

I live **in Antalya**.

Where does she **live**?

She lives **in İzmir**.

Where **does** he live?

He **lives** in New York.

Where do we live?

We live **in Türkiye**.

Where do they live?

They live **in England**.

With whom do you live **in England**?

I live **in England** with Kaan.

Who lives **in Ankara**?

They live **in Ankara**.

Sen **nerede** yaşarsın?

Ben **Antalya'da** otururum.

O nerede yaşıyor?

O **İzmir'de** yaşıyor.

O **nerede** yaşıyor?

O New York'ta **yaşıyor**.

Biz **nerede** yaşıyoruz?

Biz **Türkiye'de** yaşıyoruz.

Onlar **nerede** yaşıyorlar.

Onlar **İngiltere'de** yaşıyorlar.

Sen **İngiltere'de** kiminle yaşıyorsun?

Ben **İngiltere'de** Kaan ile yaşıyorum.

Kim **Ankara'da** oturur?

Onlar **Ankara'da** otururlar?

To Be (bi) Olmak

“Be” olmak fiili İngilizcedeki en önemli yardımcı fiillerden biridir. Birçok yerde karşımıza çıkar. Düzensiz bir fiildir ve ben, sen, o gibi şahıslara çekimi sırasında farklı olarak çekilir. Türkçe anlamları farklı olduğu gibi genel olarak. Ben öğrenciyim, sen küçüksün, o çocuktur. Cümlelerinde “öğrenciyim” deki “-im”, küçüksün de ki “-sün”, çocuktur da ki “tur” İsim soylu kelimelerin sonuna gelerek onların yüklem olmasını sağlayan, ek hâlindeki fiildir ve buradaki İngilizce “be” karşılığıdır.

this	(dis)	bu
that	(det)	şu
it	(it)	o
a, an	(e-en)	bir (belirsiz tanım edatı)
the	(di)	belirli tanım edatı
book	(buk)	kitap
class	(kılās)	sınıf
building	(biyılding)	bina
man	(men)	adam, erkek
woman	(vumin)	kadın
boy	(boy)	erkek çocuk
girl	(görl)	kız çocuk
student	(situdimt)	öğrenci
father	(fadır)	baba
mother	(madır)	anne
son	(san)	oğul, erkek evlat
daughter	(dootır)	kız evlat
sister	(sister)	kız kardeş
brother	(bıradır)	erkek kardeş
hungry	(hangiri)	aç
thirsty	(törsdi)	susamış
eat	(iit)	yemek
drink	(drink)	içmek

Olumsuz cümle yaparken her zaman olduğu gibi gene “**not**” olumsuzluk sözcüğünden yararlanır. “**Not**” olumsuzluk sözcüğü “**is**” ve “**are**” ile birleşebilir ve o zaman aşağıdaki gibi yazılırlar.

is not = isn't

are not = aren't

Who?	Be	Kim?	Olmak
I	am (em)	Ben	...im
You	are (ar)	Sen	...sin
He, she, it	is (iz)	O	...dir
We	are (ar)	Biz	...ız
You	are (ar)	Siz	...sınız
They	are (ar)	Onlar	...lar

I **am** Kaan.
I **am not** Kaan.

She **is** Sibel.
She **is not** Sibel.
She **isn't** Sibel.

We **are** Kaan and Sibel.
We **are not** Kaan and Sibel.
We **aren't** Kaan and Sibel.

Who **are** you?
I **am** Burak.
I **am not** Burak.

Who **is** he?
He **is** Hakan.
He **isn't** Hakan.

Who **are** you?
We **are** Hakan and Burak.

Ben Kaan'**ım**.
Ben Kaan **değilim**.

O Sibel'**dir**.
O Sibel **değildir**.
O Sibel **değildir**.

Biz Sibel ve Kaan'**ız**.
Biz Sibel ve Kaan **değiliz**.
Biz Sibel ve Kaan **değiliz**.

Sen kimsin?
Ben Burak'**ım**.
Ben burak **değilim**.

O kim**dir**?
O Hakan'**dır**.
O hakan **değildir**.

Siz Kimsiniz?
Biz Burak ve Hakan'**ız**.

“**Be**” yardımcı fiili ile soru yapımı gayet basittir. “**Be**” yardımcı fiilinin şahıslara göre çekimlenmiş halleri olan “**am, is, are**” şahıs zamirleriyle yer değiştirerek cümlenin başına geçer.

I **am** a doctor. Ben bir doktorum.

Am I a doctor? Ben bir doktor muyum?

Are you Kaan?
Yes, I **am** Kaan.

Sen Kaan mısın?
Evet, ben Kaan’ım.

a boy
a woman
a man
a sister
a son
a girl
a student

bir erkek çocuk
bir kadın
bir adam
bir kız kardeş
bir erkek evlat
bir kız
bir öğrenci

I **am** a student.
I **am not** a student.

Ben bir öğrenciyim.
Ben bir öğrenci değilim.

She **is** a girl.
She **is not** a girl.

O bir kızdır.
O biz kız değildir.

You **are** a man.
You **are not** a man.

Sen bir erkeksin.
Sen bir erkek değilsin.

He **is** a Father.
He **is not** a father.

O bir babadır.
O bir baba değildir.

She **is** a mother.
She **is not** a mother.

O bir annedir.
O bir anne değildir.

I **am** thirsty.
I **am not** thirsty.

Ben susadım.
Ben susamadım.

He **is** hungry.
He **is not** hungry.

O açtır.
O aç değildir.

<p>It is a book. It is not a book.</p> <p>He is a student. He is not a student.</p> <p>It is a building. It is not a building.</p> <p>Is he a student? Yes, he is a student. No, he is not a student.</p> <p>Are you hungry? Yes, I am hungry. No, I am not hungry.</p> <p>Are you thirsty? Yes, I am thirsty. No, I am not thirsty.</p> <p>Is she a mother? Yes, she is a mother. No, she is not a mother.</p> <p>Are you hungry? Yes, I am hungry. Yes, I am. I am thirsty and hungry.</p> <p>I am hungry. You are thirsty. They are very hungry. We are very thirsty.</p>	<p>O bir kitaptır. O bir kitap değildir.</p> <p>O bir öğrencidir. O bir öğrenci değildir.</p> <p>O bir binadır. O bir bina değildir.</p> <p>O bir öğrenci midir? Evet, o bir öğrencidir. Hayır, o bir öğrenci değildir.</p> <p>Sen aç mısın? Evet, ben açım. Hayır, ben aç değilim.</p> <p>Susadın mı? Evet, ben susadım. Hayır, ben susamadım.</p> <p>O bir anne midir? Evet, o bir annedir. Hayır, o bir anne değildir.</p> <p>Sen aç mısın? Evet, ben açım. Evet, benim. (açım) Ben açım ve susadım.</p> <p>Ben açım. Sen susadın. Onlar çok açlar. Biz çok susadık.</p>
--	---

<p>teacher (tıçır) doctor (doktır) dentist (dentist) lawyer (lovıyr) pilot (paylıt) nurse (nörs)</p> <p>Who is she? She is Nilgün. What is Nilgün? She is a nurse</p> <p>Who are you? I am Kaan. What are you? I am a lawyer.</p> <p>Who is he? He is Tom? What is he? He is a teacher.</p> <p>Are you Kaan? Yes, I am Kaan. No, I am not Kaan.</p> <p>Are you a nurse? Yes, I am a nurse. No, I am not a nurse.</p> <p>Am I a doctor? Yes, you are a doctor. No, you are not a doctor.</p> <p>Is she a teacher? Yes, she is a teacher. No, she is not a teacher.</p>	<p>öğretmen doktor dişçi avukat pilot hemşire</p> <p>O kimdir? O Nilgün'dür. Nilgün nedir? (Ne iş yapar?) O bir hemşiredir.</p> <p>Sen kimsin? Ben Kaan'ım. Sen nesen? Ben bir avukatım.</p> <p>O kimdir? O Tom'dur. O nedir? O bir öğretmendir.</p> <p>Sen Kaan mısın? Evet, ben Kaan'ım. Hayır, ben Kaan değilim.</p> <p>Sen bir hemşire misin? Evet, ben bir hemşireyim. Hayır, ben bir hemşire değilim.</p> <p>Ben bir doktor muyum? Evet, sen bir doktorsun. Hayır, sen bir doktor değilsin.</p> <p>O bir öğretmen midir? Evet, o bir öğretmendir. Hayır, o bir öğretmen değildir.</p>
---	---

<p>Is he a pilot? Yes, he is a pilot. No, he is not a pilot.</p> <p>Are you a mother? Yes, I am a mother. No, I am not a mother.</p> <p>Is he a father? Yes, he is a father. No, he is not a father</p> <p>I am Kaan. She is Deniz.</p> <p>They are Hakan and Kaan. We are Ahmet and Murat.</p> <p>Who are you? I am Hakan. What are you Hakan? I am a student.</p>	<p>O bir pilot mudur? Evet, o bir pilottur. Hayır, o bir pilot değildir.</p> <p>Sen bir anne misin? Evet, ben bir anneyim. Hayır, ben bir anne değilim.</p> <p>O bir baba mıdır? Evet, o bir babadır. Hayır, o bir baba değildir.</p> <p>Ben Kaan'ım. O deniz'dir.</p> <p>Onlar Hakan ve Kaan'dır. Biz Ahmet ve Murat'ız.</p> <p>Sen kimsin? Ben Hakan'ım. Hakan sen nesen? Ben bir öğrenciyim.</p>
--	---

İşaret zamirleri

İşaret zamirleri, sözü söyleyen kişinin bilinen veya daha yakından belirlenmesine, kişi veya cisme işaret etmesine yarayan sözcüklerdir.

“**This, that ve it**” işaret zamirleridir **this** işaret zamiri bu anlamına gelir ve yakındaki varlıklar için kullanılır. **That** ise genellikle şu anlamındadır ve uzaktaki varlıkları işaret eder. “**It**” ise cansız varlıklar için kullanılır.. “**It**” işaret zamiri sonra daha ayrıntılı olarak ele alınacaktır.

this
that
it

bu
şu
o

<p>What is this? This is a book.</p>	<p>Bu nedir? Bu bir kitaptır.</p>
<p>What is that? That is a student.</p>	<p>Şu nedir? Şu bir öğrencidir.</p>
<p>What is it? It is a building.</p>	<p>O nedir? O bir binadır.</p>
<p>Is this a book? Yes, this is a book. No, this is not a book.</p>	<p>Bu bir kitap mıdır? Evet, bu bir kitaptır. Hayır, bu bir kitap değildir.</p>
<p>Is it a building? Yes, it is a building. No, it is not a building.</p>	<p>Bu bir bina mıdır? Evet, bu bir binadır. Hayır, bu bir bina değildir.</p>
<p>What is this? This is a book What is that? That is a class</p>	<p>Bu nedir? Bu bir kitaptır. Şu nedir? Şu bir sınıftır.</p>
<p>What is that? That is a building.</p>	<p>Şu nedir? Şu bir binadır.</p>
<p>What is this? This is a boy. This is a girl. This is a student.</p>	<p>Bu nedir? Bu bir erkek çocuktur. Bu bir kızdır. Bu bir öğrencidir.</p>
<p>What is that? That is a teacher.</p>	<p>Şu nedir? Şu bir öğretmendir.</p>
<p>That is a doctor. That is a pilot.</p>	<p>Şu bir doktordur. Şu bir pilottur.</p>
<p>That is a lawyer.</p>	<p>Şu bir avukattır.</p>

Where are you from?

Sen nerelisin?

Where are you **from**?

I am **from** **Izmir**.

Where am I **from**?

You are **from** **Antalya**.

Where is he **from**?

He is **from** **England**.

Where is she **from**?

She is **from** **New York**.

Where are we **from**?

You are **from** **Türkiye**.

Where are they **from**?

They are from **Germany**.

Sen nerelisin?

Ben İzmir'denim. (İzmirliyim)

Ben nereliyim?

Sen Antalyalısın.

O nerelidir?

O İngiltere'dendir.

O nerelidir?

O New York'ludur.

Biz nereliyiz?

Sen Türkiyelisin.

Onlar nereliler?

Onlar Almanya'danlar.

Teach (tiç)

Öğretmek

Who?	Teach
I	teach
You	teach
He, she, it	teaches (tiçis)
We	teach
You	teach
They	teach

Kim?	Öğretmek
Ben	öğretirim
Sen	öğretirsin
O	öğretir
Biz	öğretiriz
Siz	öğretirsiniz
Onlar	öğretirler

I teach you.

You teach me.

We teach them.

Ben sana öğretirim.

Sen bana öğretirsin.

Biz onlara öğretiriz.

<p>I teach you Turkish. They teach us English. She teaches you German.</p> <p>He teaches her English. I teach them Turkish in the school.</p> <p>Where do you teach us English? Everywhere I teach you English.</p> <p>How do you teach us English? I teach you English very well.</p> <p>We don't teach you anything. You teach me something. He teaches me nothing.</p> <p>I teach English in Türkiye. He teaches German in France.</p> <p>We teach French in Türkiye. Kaan teaches English everywhere.</p> <p>How do you teach? I teach very well.</p> <p>How does he teach us? He teaches you very well.</p> <p>What does he teach us? He teaches us German?</p> <p>Where does he teach us German? He teaches you German in Germany.</p>	<p>Ben sana Türkçe öğretirim. Onlar bize İngilizce öğretirler. O sana Almanca öğretir.</p> <p>O ona İngilizce öğretir. Ben onlara okulda Türkçe öğretirim.</p> <p>Sen bize nerede İngilizce öğretirsin? Ben size her yerde İngilizce öğretirim.</p> <p>Sen bize nasıl İngilizce öğretirsin? Ben size çok iyi İngilizce öğretirim.</p> <p>Biz size hiçbir şey öğretmeyiz. Sen bana bir şey öğretirsin. O bana hiçbir şey öğretmez.</p> <p>Ben Türkiye'de İngilizce öğretirim. O Fransa'da Almanca öğretir.</p> <p>Biz Türkiye'de Fransızca öğretiriz. Kaan her yerde İngilizce öğretir.</p> <p>Sen nasıl öğretirsin? Ben çok iyi öğretirim.</p> <p>O bize nasıl öğretir? O size çok iyi öğretir.</p> <p>O bize ne öğretir? O bize Almanca öğretir.</p> <p>O bize nerede Almanca öğretir? O size Almanya'da Almanca öğretir.</p>
--	---